

Πανηγυρικός Εσπερινός στην ενορία της Ευαγγελίστριας Ναούσης

/ [Ενορίες](#)

Το απόγευμα της παραμονής της εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Θεός ὅπου βούλεται νικᾶται φύ-σεως τάξεις, φησὶν ὁ Ἄσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράτ-τε-ται».

Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου αὖριο καὶ τό μήνυμα τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παναγία Παρθένο ἐκφρά-ζει κάτι παράδοξο καὶ συγχρόνως αὐτονόητο. Παράδοξο εἶναι ὅτι ἡ Παρθένος Κόρη τῆς Ναζαρέτ θά γίνει

Μητέρα παραμένοντας παρ-θέ-νος. Παράδοξο είναι πώς ο ἄσαρ-κος Θεός, ο Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, θά γεννηθεῖ ἐν σαρκί.

Εἶναι ὅμως συγχρόνως καὶ αὐτο-νόητο, γιατί ὅλα ὅσα φαίνονται πα-ράδοξα στά μάτια τῶν ἀνθρώ-πων, εἶναι αὐτονόητα γιά τόν Θεό. Γιατί ὁ Θεός εἶναι ὁ δημιουργός καὶ κύριος τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀνθρώ-πων. Εἶναι αὐτός πού ὄρισε τούς νόμους καὶ τήν τάξη τῆς φύσεως καὶ κατά συνέπεια εἶναι αὐτονόητο ὅτι μπορεῖ νά τά ὑπερβαίνει γιά νά ἐξυπηρετεῖ τό σχέδιο τῆς θείας οἰκο-νομίας του, τό σχέδιο τῆς ἀγάπης του γιά τόν ἄνθρωπο.

«Θεός ὅπου βούλεται νικᾶται φύ-σεως τάξεις».

Αὐτό εἶναι τό νόημα τοῦ ἀρχαγγε-λικοῦ μηνύματος: ἡ Παναγία Παρ-θέ-νος θά γίνει Μητέρα τοῦ Θεοῦ. «Ὅπου θέλει ὁ Θεός», λέγει μέ ἄλλους λόγους ὁ ἀρχάγγελος Γα-βριήλ, «νικᾶται ἡ τάξη τῆς φύσεως καὶ συμ-βαίνουν πράγματα πού ὑπερ--βαί--νουν τίς ἀνθρώπινες δυ-να-τό-τη---τες».

Ὁ Θεός ἔπλασε τήν ἀνθρώπινη φύση καὶ τήν προίκισε μέ ποικίλες δυνατότητες καὶ ἱκανότητες. Αὐτός ἔθεσε καὶ τά ὅριά της. Αὐτός ὅμως καὶ ὡς δημιουργός της μπο-ρεῖ νά τά ξε-περνᾷ, ὅταν Ἐκεῖνος νομίζει, ὅταν Ἐκεῖνος κρίνει, ὅταν Ἐκεῖνος θέλει νά δείξει στόν ἄν-θρω-πο ὅτι αὐτός εἶναι πού δημι-ούργησε τόν κόσμο καὶ τόν κυβερ-νᾷ ἐν σο-φίᾳ καὶ τί-ποτε δέν μπορεῖ νά στα-θεῖ ἐμπόδιο στίς ἀποφάσεις καὶ τή θέ-λη-σή του.

Κι ὅμως αὐτή τήν ἀδιαμφισβή-τη-τη πραγματικότητα ἐμεῖς οἱ ἄν-θρω-ποι συχνά τήν ξεχνοῦμε ἢ καὶ τήν ἀμφισβητοῦμε. Ὅλα νο-μίζου-με ὅτι ἀρχίζουν καὶ τελειώ-νουν σέ ἐμᾶς. Ὅλα νομίζουμε ὅτι μποροῦν νά συμβοῦν, ἐφόσον μπο--ροῦμε ἐμεῖς νά τά κάνουμε, καὶ δέν γίνο-νται ἐφόσον ὑπερβαί-νουν τίς δυ-να-τό-τη-τές μας.

Ὑπερεκτιμοῦμε μέ τόν τρόπο αὐτό ἐγωιστικά τίς δυνάμεις μας, ἀλλά αὐτό πού ἐπιτυγ-χάνουμε εἶ-ναι πώς ἀντί νά γινόμεθα εὐτυ-χεῖς, γινόμεθα δυστυχεῖς, γιατί, ὅταν διαπιστώσουμε ὅτι οἱ δυνά-μεις μας δέν ἀρκοῦν γιά νά ἐπιτύ-χου-με τόν στόχο μας, τότε δέν ἔ-χου-με ποῦ νά καταφύγουμε καὶ ἀπο-γοητευόμεθα, γιατί βγάλαμε τόν Θεό ἀπό τή ζωή μας καὶ ἀπορ-ρίψαμε τήν παντοδυναμία του.

Ἀντίθετα ἀπὸ αὐτό πού κάνουμε ἐμεῖς, ἡ Παναγία μας ἐπέλεξε τὸν δρόμο τῆς ἐμπιστοσύνης στὸν Θεό. Πίστευσε ἀμέσως στὸ ἀρχαγγελικὸ μήνυμα καὶ δέχθηκε μὲ ταπείνωση νὰ ὑπακούσει στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ διακονήσῃ στὸ σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας. Μὲ τὴ στάση καὶ τὴν ἀποδοχὴ τῆς ἀπέδειξε ὅτι πιστεύει στὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, πι-στεύει ὅτι «Θεὸς ὅπου βούλεται νικᾶται φύσεως τάξις» καὶ ἔτσι ἔζη-σε τὸ μεγάλο καὶ καινὸ καὶ πα-ράδοξο θαῦμα τῆς θείας ἀ-γά-πης, νὰ φέρει στὸν κόσμον τὸν Χρι-στό, νὰ γίνῃ μητέρα τοῦ Σω-τῆ-ρος καὶ Λυ-τρωτοῦ τοῦ κόσμου.

Αὐτό πίστευαν καὶ οἱ πρόγονοί μας πού ξεσηκώθηκαν τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ γιὰ νὰ ἐλευθε-ρώσουν τὴν Ἑλλάδα. Αὐτό πίστευ-αν καὶ οἱ πατέρες μας πού πρὶν ἀπὸ 200 χρόνια πῆραν τὰ ὅπλα γιὰ νὰ ἐλευ-θερώσουν τὴ Νάουσα, γιὰ νὰ ἐλευ-θε-ρώσουν τὴ Μακεδονία. Καὶ αὐτὴ ἡ πίστη ὅτι μποροῦν μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ νὰ νικήσουν τὸν κατα-κτητὴ τούς ἐνίσχυσε γιὰ νὰ ἀγωνι-σθοῦν καὶ νὰ θυσιάσουν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν πίστη καὶ τὴν πατρίδα, εἴτε στὰ πεδία τῶν μαχῶν εἴτε ὑπο-μένοντας τὸν μαρτυρικὸ θάνατο στὸ Κιόσκι, στὴν Ἀράπιτσα ἢ στὶς φυλακὲς τῆς Θεσσαλονίκης.

Αὐτὴ τὴν πίστη ἔχουμε ἀνάγκη καὶ ἐμεῖς, καθὼς ζοῦμε σὲ ἓναν κόσμον στὸν ὁποῖο συμβαίνουν γε-γο-νότα καὶ ἀντιμετωπίζουμε κατα-στάσεις πού ὑπερβαίνουν τίς δυνά-μεις μας· καθὼς βρισκόμαστε ἐνώ-πιον προβλημάτων πού δὲν ξέρου-με πῶς νὰ τὰ διαχειρισθοῦμε ἢ πῶς νὰ τὰ ἐπιλύ-σου-με. Καὶ ὅλα αὐτὰ μᾶς κάνουν νὰ αἰ-σθα-νόμαστε ἀβοή--θη--τοι, ἀπρο-στά-τευτοι, ἀνίκα-νοι νὰ προ-χωρή-σου-με καὶ

νά συνεχίσουμε στο μέλλον.

Ἡ διαβεβαίωση ὅμως τοῦ ἀρχαγ-γέλου Γαβριήλ πρὸς τὴν Παναγία Παρθένο ἰσχύει καὶ γιὰ μᾶς. «Θεὸς ὅπου βού----λεται νικᾶται φύ-σεως τάξις καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον δια-πράτ-τε-ται».

Στὰ ἀνθρώπινα ἀδιέξοδα ὑπάρχει πάντοτε ἡ διέξοδος τοῦ Θεοῦ· γιατί ἡ δύναμή του δέν εἶναι πεπε-ρα-σμέ-νη ὅπως ἡ δική μας· γιατί ἡ πα-ντοδυναμία του περιορίζεται μόνο ἀπὸ τὴν ἀγάπη του· γιατί ὡς δη-μι-ουρ-γός τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀν-θρώπου ὁ Θεός μπορεῖ νά ἀλλάξει τὰ πάντα γιὰ χάρη τῶν ἀνθρώπων πού τόν πιστεύουν καὶ τόν παρακα-λοῦν. Ὑπὸ μία ὅμως προϋπόθεση: Νά εἴμαστε ἕτοιμοι νά δεχθοῦμε τὴ λύση πού μᾶς προτείνει. Νά εἴ-μα-στε πρόθυμοι νά πιστεύσουμε στὴ δύναμή του καὶ νά ἀκολου-θή-σουμε μέ ταπείνωση τό θέλημά του, ὅπως ἀκριβῶς ἔκανε ἡ Πανα-γία μας, ἡ ὁποία στό μήνυμα τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ μία ἀπάντη-ση μόνο εἶχε: «ἰδού ἡ δούλη Κυ-ρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμα σου».

Θά πρέπει, λοιπόν, καὶ ἐμεῖς νά εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι νά ποῦμε «γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμα σου». Ἀλλά δυστυχῶς πολλές φορές ὑπερισχύει τό δικό μας θέλημα καὶ ὄχι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καὶ συχνά δέν μπορούμε νά ξεπεράσουμε τίς δυσκολίες καὶ τὰ προβλήματα. Νά μάθουμε αὐτό πού λέμε στὴν Κυριακή προσευχή «γεννηθήτω τό θέλημά σου». Καί τότε, ὁ Θεός ξέρει τί εἶναι τό συμφέρον γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ καθενός μας, τί εἶναι τό συμφέρον γιὰ τὴν πατρίδα μας καὶ γιὰ ὅλο τόν κόσμο.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)